183

A

12

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
183 A 12

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
183 A 12

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
183 A 12

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
183 A 12

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
183 A 12

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
183 A 12

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
183 A 12

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
183 A 12

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
183 A 12

183
A 12

KW 183 a 12

CASPARIS BARLÆI

ELEGIA ET EPISTOLA NVPTIALIS,

Ad Nobiliſſimum præſtantiſſimumque virum

D. ADRIANVM vander MYLE,
Dominum in Bleskenſ-grave, militum pedeſtrium
ſub Ill. AVRIACO ducem;

cum domum duceret

Nobiliſſimam caſtiſſimamque virginem

D. AGATHAM van RAEPHORST,
SPONSAM.

AMSTERDAMI,
Apud GVILIELMVM BLAEV.
CIↃ IↃ C XXXIV.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
183 A 12

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
183 A 12

CASPARIS BARLÆI

ELEGIA NVPTIALIS,

Ad Nobiliſſimum præſtantiſſimumque virum

D. ADRIANVM vander MYLE,

Dominum in Bleskenſ-grave, militum pedeſtrium
ſub AVRIACO ducem;

cum domum duceret

Nobiliſſimam caſtiſſimamque virginem

AGATHAM van RAEPHORST,

SPONSAM.

Belligeræ ceſſate acies, ceſſate cohortes
 Barbarica crudas tingere cæde manus.
Poſcit Amor belli veniam. non moribus iſtis,
 Non opus ingenio, Mars furibunde, tuo.
En, Dux veſter amat, placidique ſatelles amoris
 Sub Paphiâ nullo militat ære Deâ.
Ducitur, armatas ſolitus ductare phalangas,
 Et Veneris ſupplex poſcit amator opem.
Imperioſa duci dux eſt. dominumque Dione
 In ſua, neglecto Principe, caſtra vocat.
Hîc ubi baſiolis cedunt imbellibus enſes,
 Terribileſque domant murmura blanda tubas.
Pugnat ubi pellax oculus, ſunt fulmina riſus,
 Tela joci, luſus prælia, ſigna fides;

 Cam-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
183 A 12

Campus ubi laudum thorus eſt, victoria victi,
  Et nutus ſpeciem belligerantis habent.
Hac meus inſolita Mylius deſudat arenâ,
  Hic alias partes conjugis acer agit.
Non hîc ad ſævæ Mavortia mœnia Sylvæ,
  Aut portas pugnat, Moſa ſuperbe, tuas.
Non latus Avriaci jam claudit, & illa fatigat
  Oppida, quæ magno ſuccubuere Duci.
Non illi bellator equus, non ſpicula cordi,
  Quæque tegat clauſum caſſis ahena caput.
Haſta jacet, marcetque ferox rubigine ferrum,
  Nec gladios acuit, qui ſolet antè, furor.
Diluit hos ipſos Raephorstia ſola furores,
  Et Martem facili mitigat arte ſuum.
Vna cataphractos virguncula lætior artus
  Exuit, & dicit, ſic placuiſſe ducem.
Qualis cum domita rediit Tyrinthius Hydrâ,
  Ivit in amplexus, Dejanira, tuos.
Tunc arcus periere, truces periere ſagittæ,
  Pigraque ſub primo limine clava ſtetit.
Talis, devictæ poſt fata miſerrima Trojæ,
  Demophoon pulchram Phyllida victor amat.
Quàm diſpar, generoſe Myli, ſors verſat amantem,
  Quam diſtant ſtudiis miles amorque ſuis.
Nassovio parere labor; labor alter, amori.
  Hic jubet; & fieri quod volet, ille jubet.
Ille focos patriamque tibi commendat & urbes,
  Hic cauſam timidæ virginitatis agit.
Ille ſuos ciet ære viros, ciet ille procando,
  Ille minax cuneis imperat, ille ſalax.
Ille ſuos armatus obit, obit alter inermis.
  Nec timet has ipſas, quas timet ille, faces.
Cum vigiles gaudet Fredericvs ducere noctes,
  Horret ad audaces Cynthia mœſta manus.

Cum tibi præſcribit vigiles Cytheræia noctes,
Ridet ad audaces Cynthia læta manus.
Mane ubi purpureo Palantias exit amictu,
Belliger obſeſſas verberat ille domos.
At tibi formoſos cum Phoſphorus advehit ignes,
Otia tranquillus pronuba lectus habet.
Sæpius Odryſiæ rubuerunt ſanguine dextræ,
At Veneris nunquam ſanguinolenta fuit.
Nil huic cum gladiis vel iniqui cuſpide ferri,
Ille quatit forti tela cruenta manu.
Brachia ſæpè petit ſopitaque membra Cupido,
Sed fugit imbellis Martia membra ſopor.
Quos tibi componit genialis cura capillos,
Threicii turbat ſævior aura Dei.
Quæ geris in thalamis holoſerica factus amator,
Sunt nimium caſtris hæc ſpecioſa tuis.
Hîc tibi fulgentem ſuccingit baltheus enſem,
Horridaque excelſo vertice criſta riget,
Hic tibi magnanimum circundant vilia corpus
Tergora & impavida pectora pelle tegis.
Efferus exultat media inter funera Mavors.
Perdere neſcit amor. gignere vult hominem.
Secula venturis Bellona nepotibus aufert,
Vnus amor curam poſteritatis habet.
Hoc precio bellator amas. non buſta petuntur,
Sed recubans lecto digna puella tuo,
Sed faciles in amore oculi, riſuſque saleſque;
Atque aliquid, tacitus quod veneratur amor.
His ſtudiis Myliæ repara diſpendia gentis,
Et veteres ſoboles noſcere diſcat avos,
Mirarique ſenem, quo Præſide Curia quondam
Publica pro roſtris verba locuta fuit;
Mirarique ſenem, quo nuper vindice felix
Floruit in mediis terra Batava malis;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
183 A 12

Mirarique ſenem, qui nunc Patriæque ſuiſque,
Qui mihi, qui Muſis, Nassovioqve vacat.
Illa renaſcentes pelago ſibi ſurgere terras,
Et priſcæ videat nobilitatis opes,
Submerſoſque Deos, everſaque templa procellis,
Et ſuper infuſo rura ſepulta mari.
Illa per ingenuas animum circumferat artes,
Et diſcat, voluit quæ didiciſſe pater.
Cum tibi facundi voces mea cura Lycæi
Panderet, & Grajæ dogmata multa Scholæ,
Nunc mores hominum, nunc actos nubibus ignes,
Quæque capit laxo machina vaſta ſinu,
Et dubiæ rationis opus; quæ regula verum,
Quæ notet argutos ingenioſa dolos.
Hæc tua progenies cum noverit omnia, dicam:
Ille ſtudet pulchrè filius, ille ſapit.
Hic reget egregiis patrium virtutibus orbem,
Et populis reddet jura ſevera ſuis,
Aut formidato frameas opponet Ibero,
Et tumidi ſpernet juſſa ſuperba Tagi.
Sic tua venturi relegent exempla nepotes,
Quæque domus ſeries, hæc probitatis erit.
Deſcendent Mylio Mylii, quos ipſe probabit
Livor, & in Batavûm commoda nata fides.
Interea totis Agatham complectere votis,
Et dic: illa mei ſumma laboris erit.
Illa Neæra mea eſt. aliam non poſcat Achilles,
Hanc ſibi Priamides poſtulet Andromachen.
Hæc prudens Tanaquil, hæc eſt formoſa Lacæna,
Hæc erit amoto conjuge Penelope.
Hæc mihi per galeam libabit baſia, tunc cum
Feſſus ab hoſtili ſtrage redibo domum.
Hæc thoraca gravem digitis diſſolvet & arma,
Et gladios condet, barbara tela, meos.

Et dicet: mihi quem ſalvum jam redditis hoſtes,
Salvus in imbelles involet ille ſinus.
Quique alibi pugnavit, amet ſecurus amantem,
Et ſpolia in labris quærat amica meis,
Sive ſuis. nam quæ mea ſunt, ſunt illa mariti,
Quæque labella ſibi vendicat, hæc mea ſunt.
Sic diſcerne Myli lituos, & amator amores.
Non eſt hoſtis idem vulnus, amoris idem.
Non acies, non palma eadem. diverſa putantur
Præmia militiæ, præmia conjugii.
Hoc unum ſimile eſt. amat intervalla Cupido,
Nec benè Mars ſemper, nec benè pugnat amor.
Et Bellona ſuos amat & Cytherea receptus,
Iſta novos animos ſumit, & illa novos.
Quid jocor? expectant Sponſam pilenta rotæque,
Totus & à veſtro currus amore calet.
Rura calent, ipſæ circum torrentur arenæ,
Et ruit in Veneres cerva lepuſque ſuas.
Qua graderis veheriſque chorus ſubſultat amantum,
Ille rapit Dryopen ocyus, ille Chloën,
Mopſus Cymothoën, Galateam diligit Ægon.
Flamma verecundæ conjugis urit agros.
Afflat equos domini furor, &, fervente magiſtro,
Acrius ad viſam Cyllarus ardet equam.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
183 A 12

EPISTOLA NVPTIALIS
Ad Eundem.

NOBILISSIME MYLI,

Audio uxorem habere Te, hoc eſt, in Sapientiæ caſtra tranſiiſſe. Semper enim ab iis diſſenſi, qui amantes inſanire contendunt, & Cupidini oculatiſſimo oculos faſcia velant; quique puerum eſſe fingunt, ipſo Hercule, robuſtiorem Amorem. Tanto nos magis ſapere arbitror, quanto ad honeſtas nuptias adſpiramus ardentius; tanto eſſe ingenioſiores, quanto hanc rem conficimus felicius. Etenim ſine conjuge nonne vagi ſumus & errones? nullius, præterquam univerſalis naturæ, peculium, fortunæ & incertæ ſortis pila ludibriumque? Vxorem nacti, poſſidemur propius; amamur, curamur, fovemur tenerius. Illam gaudii omnis, illam dolorum ſociam habemus. Condolet, medetur, ſubvenit laborantibus; & cum maxime vult blandiri, ſobolem nos ſuam appellat, etiam tunc, cum aut ſobolem ipſi in ſpe habemus, aut in cunis rotamus magni patres. Epictetus Philoſophiam omnem duplici præcepto abſolvit, Suſtine & Abſtine. At hæc à nullo hominum ordine rigidius obſervari, quam à conjugibus, mecum propediem diſces. Græcorum poëtarum princeps, è quo tanquam fonte perenni

Poſteritas latices Sophiæ deduxit in hortos,

cum Iovem deſcribere vult, patrem vocat Deorum & hominum. At talis ſine conjuge eſſe non potuit. Sagaciſſima natura cum vite maritat ulmum, cum ſtipite fabam vel convolvolum, ne lenta hæc arbuſta deſtituta ſuo tibicine langueant. Nec minus Sapienter ab eadem appoſitus uxori vir, & viro uxor, ne alter ſine alterius fulcro flacceſcat & collabatur. Viderunt hoc olim providi poetæ. ideoque ne ipſum cœlum corrueret, Lunam Veneremque interpoſuerunt orbibus, hoc veriti, ne ſine feminæ adſpectu volvi nollet moroſior Saturnus, imperioſior Iupiter, bellicoſus Mars, vafer Mercurius & fervidiſſimus Sol. Theognidis & Phocylidis quot numeras verſus, tot prudentiæ moralis audias præcepta. Et inter hæc nonne de ducenda conjuge canunt? Theocritus, quanquam multa appoſitè paſtores canentes inducat, nullibi eſt

ſuavior,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
183 A 12

ſuavior, quam ubi ſcribit: κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα, &c. *Abeo procatum ad Amaryllidem*, &c. Et quis ille eſt, qui apud Maronem dicitur conjugis in gremium lætæ deſcendiſſe? Idem eſt, qui rubente dextera in arces & urbes fulmina jaculatur. Crates Thebanus, homo toto corpore deformis, graviſſimus alioqui rerum divinarum & humanarum profeſſor, Hipparchiam nobilem feminam uxorem duxit, ut hac quoque parte Sapiens videretur, quod contemptiſſimo corpori uxorias voluptates impetraſſet. De Socrate hoc jam dicam: illum Sapientiam non è cœlo in domos familiaſque, ut Cicero perhibet, ſed è querulæ Xantippes cubili in Scholas introduxiſſe, & Philoſophiæ practicæ objectum, non virtutes, ſed illam ipſam ſuam Xantippen crediditiſſe. Poetæ quoque Græci & Latini nullibi doctius & acutius loquuntur, quam cum ad conjugum officia alludunt. Quod ſi Sapientiæ pars eſt, non nimium ſapere, nihil eſt, quod virilis ingenii gravitatem & duritiem magis condiat, quam muliebre ingenium, cui dulcedinis tantum & gratiæ affudit Deus, ut ob hanc ſolam cauſam, Mœonio Vati Venus dicatur φιλομειδὴς, Syracuſio μάτηρ γελάξασα, Andino *Olli ſubridens*. Qui vero amores quam maximè oderunt, cum acerbiſſimis illos vocibus inſectantur, oppoſitum apponunt oppoſito, ne rem optimam calumniando ſibi conſtare videantur. Morbum vocant amorem, ſed ſalubrem: dolorem, ſed delectabilem: venenum, at ſapidum: mortem, verum voluntariam: vulnus, ſed gratum: ſupplicium, attamen jucundum. Cum amaritudinem illi exprobrant, γλυκύπικρον vocant: cum labores, ſpontaneos eſſe ajunt, & minus graves; cum curas & ærumnas, has ipſas ſuaviſſimas dicunt. Novi, qui uxorem faſtidiunt, ne in malam incidant. At hi malam metuunt, quia de ſuis ipſi virtutibus deſperant. Nullam ego tam malam arbitror, quam corrigere non poſſit vir bonus & ſapiens. Malas eſſe dixit Menander Comicus, ſed ſine populi ſuffragio. Cautius apud Euripidem Medea loquitur:

> Ἀλλ᾽ ἐσμὲν οἷον ἐσμὲν, οὐκ ἐρῶ κακὸν,
> γυναῖκες.
>
> *Simus quidem, quales ſumus, nos feminæ,*
> *Malas ſed eſſe non ego auſim dicere.*

Si qua mala eſt, vitio mariti mala eſt, quia aut is intempeſtivè ſeverus eſt, aut intemperanter remiſſus. Ignes dicunt fugiendos eſſe. Sed non illos, quibus malè arſuros ignes reſtinguas. Voluptates

ptates indignas clamitant viro Sapiente. Concedo, cum in porticu aut Stoa philoſophandum eſt. Novit hoc Seneca & docuit non ſemel. nec minus in thalamo quæſivit, ubi Paulina eſſet. Vrgent, cœlibes ſacris vacare liberius, pugnare animoſius, navigare fidentius. Quaſi profana eſſet res oſculari conjugem ſacra fide obſtrictam: aut minus animoſè pugnaſſet Hector, memor Andromaches & Aſtyanactis: aut timuiſſet ex Aulide navigare Proteſilaus, relicta domi Laodamia. Sed uxor, inquiunt, & liberi alendi ſunt, quibus carere poſſis, ut partis fruaris uberius. Vah ſordidas voces. Cur non potius glorioſum putant & regium imperare uxori & liberis? Qui paterfamilias eſt, rex eſt conjugis, liberorum & famulorum. Cælebs nulli imperat, præterquam canibus aut felibus, ſi quos fortè domi alit. Homerus Vlyſſem regem vocat Ithacæ. Sed ſi regno iſti eximantur Tres imbelles numero, *ſine viribus uxor, Laerteſque ſenex, Telemachuſque puer*, & pauculi ſubulci, valde accîderis regni iſtius ſubditos. Sunt, qui in maritalem ordinem adſcribi cuperent, ſed metuunt, ne aut filium gignant, qualis fuit Commodus, aut filiam, qualis fuit Iulia & Meſſalina. At debebant hi homines adeò metuentes futuri, jejuni ire cubitum, & prandio cœnaque abſtinere, ne quem concoquent chylum, pituita fiat moleſtior, aut atra bilis. Cur non potius ſperant futurum, ut ex Veſpaſiano naſcatur Titus, ex Druſo Germanicus, ex Annæo Seneca nepos facundiſſimus Lucanus, ex Platone nepos Speuſippus, avitæ philoſophiæ hæres, aut ex Ennio nepos Pacuvius?

Fuit mihi nuper plurimus ſermo ſuper hac re cum quodam Miſogamo, qui cum magnam in Scholis didiciſſet eſſe Dilemmatum vim, ita diſputabat: operoſa res eſt conjux, laborioſa colonia, fons curarum. Fecunda cum eſt, oneri eſt: cum ſterilis, dedecori. Si pulchra, κοινή; ſi deformis; ποινή. ſi dives, ſuperbit illa; ſi paupercula, ille. Logicorum, inquiebam ego, exempla audio & argutias dialecticorum, quibus adoleſcentulos in Scholis fatigare ſolent, & torquere bonas mentes. De meſſis probitate non eſt certus agricola, nec minus tamen ſerit. Et tu uxorem ducere non vis, quia times non fecundam? Tu laborioſam coloniam voces uxorculam? nec horres rempublicam capeſſere & multorum capitum belluæ imperare? Tune oneri eſſe putas liberos, quos mater Gracchorum omnibus theſauris habuit chariores? Quod ſi

ſapis,

ſapis,nullam deformem puta, quam caſtitas modeſtiaque ornant. Formoſam nactus, noli nimis ſollicitè cuſtodire, ne te zelotypum animadvertat, & tua culpa peccare audeat. Si opulentior ſuperbiet, tu tolera & mone; vel cave eam offendas, ne opum fiducia tibi maledicat: aut ſuperbiam feminæ contemptu diffla, aut prudens diſſimula. Si pauperculam contemnes tu, cur contemnere ſuſtines animi dotibus te locupletiorem? Illa, quæ te contemnentem placidè fert, quantivis eſt precii. Te, qui ob inopiam minus æſtimas honeſtam conjugem, ne teruncio emerim. Tralatitium illud eſt & lippis notum, quod à libertatis periculo ſumitur adverſus conjugii præſtantiam argumentum. In libertatis ſe regno vivere jactitant, quamdiu ſunt ἄγαμοι; ſervituti affines, cum conjugio illigantur. Neſciunt inſani, licentiam eſſe, non libertatem, nulli amores debere: degeneres eſſe mundi incolas, quos poſteritatis cura non tangit: fruſtra ſe viros eſſe, & tales factos: & ut allegoricè loquar: errores eſſe maximos planetarum, ab una ecliptica aberrantium: Solis viam eſſe tutiorem certioremque, quia una eſt & ſimplex: Lunæ viam difficilem, & litigioſam, quia cis ultraque eclipticam digreditur. Non gravatè ſubſcribes huic meæ ſententiæ Nobiliſſime MYLI, qui conjugii cauſam exemplo tuo aſſeris. Gratulor inſtituto tuo, gratulor conjugem tibi obtigiſſe, qualem optaſti piis votis, qualem optavere parentes graviſſimi optimique. Merebantur talem domus tua, virtus, doctrina, prudentia. Præcepta connubialia apud te non conquiram. quia non ſum præceptor amandi. Illa, cum vacabit, legere potes apud Plutarchum in nuptiis Polliani & Eurydices. Hoc ſolum addam: non eſſe, quod tibi metuas à mala conjuge. Neſcio enim, qua Dei Opt. Max. clementia incideris in τὸ ἀγαθὸν. Agatham ducis, quæ ſe tibi probabit non uno bonorum genere, ſed triplici. non explicabo me. Meminiſti horum, ex quo Moralem aliquando tibi Philoſophiam domi meæ prælegi. Fruere, feliciſſime, Agatha tua, ſive Bona Dea, cui nolo te offerre flores, fruges, ſerta, Romanorum more, ſed unum hoc, quod præceptori Socrati obtuliſſe fertur Æſchynes, hoc eſt, Teipſum. Vale vir Nobiliſſime & præſtantiſſime & me tui tuorumque amantiſſimum redama. Amſtelodami XXVIII Iunii CIↃ IↃC XXXIV.

N. T. addictiſſimus

CASPAR BARLÆVS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
183 A 12

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
183 A 12

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
183 A 12

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
183 A 12